

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 15/13
Luxemburg, 21 februarie 2013

Hotărârea în cauza C-282/11
Salgado González/INSS, TGSS

Dreptul Uniunii se opune reglementării spaniole privind modalitățile de calcul al pensiei pentru limită de vârstă în măsura în care acestea nu țin seama suficient de împrejurarea că persoana interesată a lucrat și într-un alt stat membru decât Spania

Legislația spaniolă acordă dreptul la pensie pentru limită de vârstă de tip contributiv cu condiția, printre altele, de a fi realizat o perioadă minimă de contribuție de 15 ani. „Cuantumul de bază” al acestei prestații se calculează adunând bazele de contribuție ale lucrătorului în cei 15 ani imediat precedenți ultimei contribuții plătite în Spania și împărțind această sumă la 210. Acest divizor 210 ar corespunde totalului de douăsprezece contribuții ordinare și două contribuții extraordinare pe an, plătite într-o perioadă de 15 ani.

Doamna Salgado González a contribuit în Spania la Regimul special pentru lucrătorii care desfășoară activități independente de la 1 februarie 1989 până la 31 martie 1999 și în Portugalia de la 1 martie 2000 până la 31 decembrie 2005. Ea a solicitat o pensie pentru limită de vârstă în Spania care i-a fost acordată de Institutul Național pentru Securitate Socială (INSS), cu efect de la 1 ianuarie 2006 cu un cuantum de bază de 336,86 euro pe lună.

Pentru a verifica dacă doamna Salgado González a contribuit în perioada minimă de 15 ani, INSS a ținut seama, în conformitate cu dreptul Uniunii, atât de perioadele realizate în Spania, cât și de cele realizate în Portugalia. Cu toate acestea, pentru a calcula cuantumul de bază, INSS a adunat bazele de contribuții spaniole de la 1 aprilie 1984 la 31 martie 1999 - și anume cei 15 ani precedenți ultimei contribuții plătite de doamna Salgado González în Spania - și le-a împărțit la 210. Însă, dat fiind că a început să contribuie la securitatea socială spaniolă abia la 1 februarie 1989, contribuțiile cuprinse între 1 aprilie 1984 și 31 ianuarie 1989 au fost contabilizate drept nule.

Considerând că în calculul prestației pentru limită de vârstă trebuie incluse și contribuțiile pe care le-a plătit în Portugalia, doamna Salgado González a solicitat ca acest cuantum să fie revizuit și stabilit la 864,14 euro pe lună. Întrucât INSS i-a respins cererea, doamna Salgado González a sesizat instanța spaniolă.

Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spania) sesizat cu această cauză arată că nu are nicio îndoială cu privire la imposibilitatea de a include contribuțiile plătite în Portugalia în calculul pensiei pentru limită de vârstă care trebuie plătită de Spania, dar solicită Curții de Justiție să stabilească dacă reglementarea spaniolă, care nu permite să se adapteze nici perioada de contribuție, nici divizorul utilizat pentru a ține seama de faptul că lucrătorul și-a exercitat dreptul de liberă circulație, este conformă cu dreptul Uniunii¹.

¹ În special cu Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26), în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996 (JO 1997, L 28, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 35), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 629/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2006 (JO L 114, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 227), și cu Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 988/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 (JO L 284, p. 43).

Astfel, această instanță apreciază că reglementarea spaniolă instituie o inegalitate de tratament între lucrătorii sedentari și migranți. Pe de o parte, la un efort de contribuție echivalent, lucrătorul migrant în Uniune ar obține un quantum de bază mai mic decât lucrătorul sedentar care a contribuit numai în Spania. Pe de altă parte, cu cât un lucrător contribuie mai mult în alt stat membru decât Spania, cu atât dispune de mai puțin timp în cadrul parcursului său profesional pentru a plăti contribuțiile sale spaniole – singurele care pot fi luate în considerare pentru calculul pensiei.

Curtea amintește, în prealabil, că dreptul Uniunii nu organizează un regim comun de securitate socială, ci permite menținerea unor regimuri naționale distincte și are drept unic obiectiv să asigure o coordonare între acestea din urmă. Astfel, statele membre păstrează competența de a-și organiza sistemele de securitate socială. În exercitarea acestei competențe, statele membre trebuie să respecte însă dreptul Uniunii și în special libertatea, recunoscută oricărui cetățean al Uniunii, de circulație și de ședere pe teritoriul statelor membre. Prin urmare, lucrătorii migranți nu trebuie să suporte o diminuare a quantumului prestațiilor lor de securitate socială ca urmare a faptului că și-au exercitat dreptul de liberă circulație.

În continuare, Curtea amintește că, în cazul în care legislația unui stat membru prevede că prestațiile sunt calculate pe baza contribuțiilor medii – ca în cazul Spaniei – dreptul Uniunii prevede că baza contribuțiilor medii se calculează prin referire doar la contribuțiile efectiv plătite. Cu toate acestea, în cadrul calculului quantumului de bază al prestației doamnei Salgado González, rezultă că INSS a ținut seama nu numai de contribuțiile efectiv plătite în Spania, ci și de o perioadă fictivă de contribuție cuprinsă între 1 aprilie 1984 și 30 ianuarie 1989 în scopul de a cuprinde cei 15 ani care precedă ultima sa contribuție spaniolă. Întrucât aceste perioade au fost în mod necesar contabilizate drept nule, luarea lor în considerare a avut ca rezultat o reducere a bazei de contribuție medie. Or, trebuie să se constate că o astfel de reducere nu ar fi avut loc dacă doamna Salgado González ar fi contribuit numai în Spania, fără să își exercite dreptul de liberă circulație, un astfel de rezultat fiind contrar dreptului Uniunii.

Curtea adaugă că situația ar fi fost diferită dacă legislația spaniolă ar fi prevăzut mecanisme care să permită adaptarea calculului quantumului de bază al pensiei pentru limită de vârstă ținând seama de exercitarea de către lucrător a dreptului său de liberă circulație. În speță, divizorul ar putea fi ajustat pentru a reflecta numărul contribuțiilor ordinare și extraordinare efectiv plătite de asigurat.

În consecință, Curtea răspunde că dreptul Uniunii se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia quantumul de bază al pensiei pentru limită de vârstă a lucrătorului care desfășoară o activitate independentă, migrant sau nonmigrant, este calculat în mod invariabil pornind de la bazele de contribuție ale acestui lucrător pe o perioadă de referință fixă care precedă plata ultimei sale contribuții în acest stat, cărora li se aplică un divizor fix, nici această perioadă, nici acest divizor neputând fi adaptate pentru a ține seama de faptul că lucrătorul în cauză și-a exercitat dreptul de liberă circulație.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708